

Risikoen som en frihet med kjærligheten som ideal innebærer, er at moralsk frie vesener med et veldig potensial for kjærlighet, også kan velge selviskhet. I denne risikoen, med alle muligheter og farer, lever både Gud og vi.

I bibelsk tankegang er ikke ondskap en grunnleggende eller nødvendig del av virkeligheten, ei heller er den Guds vilje. Ondskaper er derimot et resultat av den frie viljen som ble brukt til det gale, først av engler og deretter av mennesker. Om ondskaper i vår verden sa Jesus: «Det har en fiende gjort» (Matteus 13,28). Gud er med andre ord ikke kilden til alt det vonde i vår verden. Det er Satan, som med menneskelig tillatelse og samarbeid, er ondskapens utgangspunkt. Satans ukjærlige måte å være på, ble en del av vår verden: «Gud gjorde mennesket rakt og rett, men de prøver så mange slags påfunn» (Forkynneren 7,29).

Les og diskuter Jesaja 14,15-17; Åpenbaringen 12,12; 1. Peter 5,8 og Romerne 1,28:32 for å oppdage at all ondskap, undertrykkelse, slaveri, fordommer, hat, vold, overgrep og alle andre motsetninger til kjærlighet har sitt opphav i Satans rikes prinsipper.

Les og diskuter så Jakob 1,17 og Galaterne 5,22-23 for å oppdage at alt rent, elskverdig, frigjørende, edelt, helbredende, fredfullt, vakkert og alt som er verdt å glede seg over, har sitt opphav i Guds rikes prinsipper.

Vi kommer nå frem til Bibelens siste punkt når det gjelder ondskap: siden ondskap er det fundamentalt motsatte av Guds karakter og hans naturlige kjærlige væremåte, er den midlertidig og vil til slutt bli eliminert.

«For voldsmenn skal _____, men de som venter på Herren, skal arve landet» (Salmene 37,9).

«Ingen skal _____ eller _____ noe på hele mitt hellige fjell. For landet er fylt av kjennskap til Herren slik vannet dekker havbunnen» (Jesaja 11,9).

Når vi studerer Skriften videre, sannhet for sannhet, punkt for punkt, oppdager vi Guds plan for å ta ifra ondskaper dens kraft og gjenopprette en uselvisk kjærlighet i mennesker som tilværelsens eneste grunnlag.

SETT SAMMEN

Jesus tok kampen mot Satan på våre vegne og demonstrerte at kjærlighet er ondskaper overlegen.

Det finnes to kongeriker, to motstridende prinsipper, to stikk motsatte motiver som konkurrerer om herredømmet over vår verden og alle menneskers hjerter. Jesus leder sannhetens og kjærlighetens rike. Satan, som er motstander av alt godt, vakkert og sant, er leder av selviskhetens og bedrageriets rike.

Jesus illustrerte det slik: «Når den sterke med våpen i hånd vokter gården sin, får det han eier, være i fred. Men kommer det en som er enda sterkere og overmanner ham, da tar han fra den sterke alle våpnene som han satte sin lit til, og fordeler byttet» (Lukas 11,21-22). «Den sterke» representerer Satan, men Jesus hevder at han «er enda sterkere». Satans rike er bygd på bedrag, selvopphøyelse og vold. Jesu rike er drevet av sannhet, uselviskhet og frivillig kjærlighet. Ved selv å oppleve menneskers og demoners raseri på korset, uten å svare med samme mynt, men heller med uselvisk kjærlighet, overvant Jesus Satans rike, og djevelens anklager mot Gud ble annullert. Ved å dø frivillig på korset og samtidig vise en urokkelig kjærlighet for sine fiender, slo Jesus ut ondskaper og la grunnlaget for en frelsesplan som vil sikre dens endelige nederlag.

OPPLEV

Jeg forstår at vi er innblandet i en krig mellom godt og ondt, og at Jesus er den himmelske krigeren som kjemper med kjærlighet og sannhet som våpen for å redde oss.

Jesus kom til vår verden for å «gjøre ende på djevelens gjerninger» (1. Johannes 3,8). Vi kan alle velge å bryte Satans lenker ved å ta imot Guds kjærlighet. Gjennom sitt liv og død startet Jesus en revolusjon som ved sannhet og kjærlighet til slutt vil gjøre ende på ondskaper. Det er opp til hver og en av oss å gi Jesus tilgang til livene våre slik at djevelens løgner kan miste sitt grep om oss.

truthlink.org

© Copyright 2014 Truth Link

[truth] LINK

4 Krig i himmelen

utforsk • sett sammen • opplev

4 KRIG I HIMMELEN

UTFORSK

Vår verden er i sentrum av en kosmisk konflikt mellom godt og ondt. Striden kan spore sitt opphav tilbake til et opprør ledet av engler. Spørsmål om Guds karakter var stridens kjerne.

ONDSKAPENS OPPHAV

Bibelen forteller oss at vi mennesker ikke er de eneste skapningene i universet som har bevissthet og fri vilje. Vi møter skapninger kalt engler fra 1. Mosebok og helt til Åpenbaringen. Fra Bibelen vet vi at engler var til før mennesker (Job 38,4-7; Åpenbaringen 1,20), at de er mange (Hebreerne 12,22), sterke og intelligente (Salmene 103,20; Daniel 4,17), at de har et eget styresett med utpekte ledere (Efeserne 3,10; Daniel 7,9-10), at de er aktive i vår verden, for det meste usynlig, men noen ganger også slik at vi kan se dem direkte (Hebreerne 1,14; 13,2) og at ondskaper som påvirker vår verden har sitt opphav i dem (Åpenbaringen 12,12.17).

En av disse englene hadde navnet Lucifer, som betyr *lysbærer*. Dette navnet hadde han fått av Skaperen for å tydeliggjøre hans karakter og oppdrag. Lucifer var på alle måter perfekt, og for å kunne vise de andre englene Guds karakter, hadde han en opphøyd stilling nær til Gud. Hans tanker, følelser og oppførsel var fullstendig gode helt til «urett ble funnet i» ham. Fra da av fikk han navnet Satan, *motstander*. Bildet verden har av Satan har blitt omdannet til en rød tegneseriefigur med horn og høygaffel, som virker nesten komisk. Bibelen tegner derimot et radikalt annerledes portrett: en mektig, veldig intelligent, vakker og ekte fallen engel som er opphavet til all ondskaper som skader vår verden.

Les og diskuter Jesaja 14,12-14 og Esekiel 28,12-19. Finn frem et ark og lag en beskrivelse av Lucifers karakter.

Å opphøye seg selv var kjernen i ondskaperen Lucifer valgte å virkeliggjøre i seg selv. Ønsket om å realisere seg selv som en høyere makt fikk ham til å forsøke å erstatte englenes lojalitet til Gud med lojalitet til seg selv. Ved å la selvisheten vokse i hjertet sitt, kunne ikke Lucifer lenger være en refleksjon av Guds karakter. Etter hvert begynte han å bruke Gud som begrunnelse for sine selviske motiver. Ønsket om å opphøye seg selv, og være som den høyeste, er en indikasjon på at Lucifer rettferdiggjorde sin egen opphøyelse ved å tenke at selvopphøyelse er en del av Guds karakter. Ved å benekte den helt grunnleggende godheten i Guds karakter, er det tydelig at Satan forsøkte å erodere tilliten til Gud og samtidig starte opprør.

Bibelen forteller oss: «Da brøt det ut en _____ i _____ ...» (Åpenbaringen 12,7).

Ordet som blir oversatt til krig, er på gresk *polemos*, og som vi kjenner igjen i ord som polemikk (et kraftig verbalt eller skrevet angrep mot noen eller noe) og politikk. Dette gir oss et innblikk i hvordan krigen Satan startet, utspilte seg. Først og fremst handlet konflikten om informasjon, politikk og propaganda. Det var angrep på karakter heller enn fysisk konfrontasjon. Satan angrep sin motstander ved å spre løgner om hva Gud hadde i sitt hjerte. Nettopp derfor beskrives Satan som den som «forfører hele verden» og «en løgner og løgnens far» (Åpenbaringen 12,9; Johannes 8,44).

Ved å legge sammen følgende vil du få en større innsikt i kjernen av Lucifers opprør:

Esekiel forteller at Lucifer ble kastet ut av himmelen fordi han «syndet» (Esekiel 28,16).

Johannes definerer synd som «opprør mot loven» (1. Johannes 3,4).

Og Paulus definerer Guds lov som «kjærlighet» (Romerne 13,10).

Derfor er det tydelig at når Lucifer gjorde opprør mot Guds lov, gjorde han samtidig opprør mot Guds kjærlighet. Han kom med anklager mot Gud og de kjærlige lovene Gud har laget for universet. Mens Bibelen påstår at Gud er kjærlighet, og at hans lover derfor bygger på prinsipper med grunnlag i kjærlighet (1. Johannes 4,8; Matteus 22,37-40), har Satan på den andre siden bestemt seg for å leve uten kjærlighet. Derfor passer det veldig bra med hans agenda å tegne et bilde av Gud som en selvopphøyd hersker. Satan ønsker at vi skal tenke på Guds lov som noen vilkårlig valgte regler som håndheves for kontroll, men ikke som en måte å leve på.

HVORFOR FINNES ONDSKAP OG LIDELSE?

I løpet av livet vil alle mennesker stille seg det viktigste spørsmålet en kan tenke seg: «Hvorfor finnes ondskap og lidelse?» Ved å studere Lucifers opprør, kan vi skaffe oss et grunnlag for å besvare dette spørsmålet. Før vi går videre i besvarelsen, skal vi ta for oss at menneskeheten kun har klart å tenke ut fire grunnleggende forklaringer på hvorfor ondskap eksisterer:

1. *Naturalismen* (det ateistiske verdenssynet) hevder at det ikke er noe som heter ondskap, men at alt bare er naturlige prosesser. Lidelse er en del av en slik prosess og kreves for at de sterke skal utvikle seg og at de svake skal forsvinne.

2. *Panteismen* (forestillingen om at gud-er-i-alle-ting) hevder at det ikke finnes en personifisert Gud, men at naturen selv, og alle dens prosesser, skaper en upersonlig guddommelig kraft. Ondskap er en naturlig del av tilværelsen, en balanserende kraft i naturen, og lidelse er unngåelig. Som i naturalismen er alt som skjer og finnes bare naturlige prosesser.

3. *Den deterministiske teismen* (alt er bestemt av Gud) hevder at Guds karakter i hovedsak er bygget på makt og hans ønske om kontroll. Gud har forutbestemt alle hendelser, og mennesker er ikke mer enn brikker styrt av hans vilje. Ondskap og lidelse er derfor deler av Guds vilje og styrt av hans plan.

4. *Den klassiske teismen* (et verdenssyn som bygger på fellesskap mellom Gud og mennesker) hevder at kjernen i Guds karakter, og hans fremste mål, er at vi frivillig gjengjelder hans kjærlighet. Ondskap og lidelse er derfor i bunn og grunn resultatet av misbruk av den frie viljen, som har anti-kjærlighet som sin hensikt.

Bibelen går ut fra det fjerde livssynet, da den påstår at Gud i bunn og grunn er kjærlighet. Han ønsker et dynamisk forhold, hvor alle partene både gir og får. Videre følger det at hvis Guds karakter er bygget på kjærlighet, da må hans mål for oss være kjærlighet. Derfor må vi ha en fri vilje som en del av vår karakter for at kjærlighet i det hele tatt skal eksistere. Når vi nå leter etter svaret på hvorfor ondskaper er til, oppdager vi en trefoldig logisk likning:

KJÆRLIGHET → **FRIHET** → **RISIKO**